

Binefacerea Nilului asupra Egiptului

Marele istoric Herodot afirma ca "Egiptul este un dar al Nilului". Aceasta mare afirmatie contine numai adevar deoarece celebra si enigmatica civilizatie a egiptenilor, cu toate minunile sale arheologice, piramide, mumii si hieroglife, obeliscuri nu ar fi existat niciodata daca nu ar fi existat binefacatoarea actiune a Nilului asupra solului egiptean, asigurand fertilitatea si nasterea civilizatiei egiptene.

Spre deosebire de zonele din Europa sau America de exemplu, unde, pentru a obtine recolta buna este nevoie de suficienta ploaie, agricultura egiptenilor este functioneaza dupa un alt sistem decat acesta al nostru. Se cunoaste foarte bine faptul ca egiptenii si taramurile lor nu au fost binecuvantate cu ploaie, acest fenomen fiind extrem de rar.

In schimb, egiptenilor le-a fost daruit Nilul. Taranul egiptean spera, an de an, ca, revarsandu-se, Nilul sa ude si ogoarele lui. In fiecare an, pe la inceputul lui iunie, apele Nilului incepeau sa creasca incet. Treptat, undele fluviului se umflau puternic, revarsarea atingand intensitatea maxima in septembrie. Valea Nilului era atunci inundata, iar asezarile omenesti erau inconjurate de apa, ca niste insule. Cand apele se retrageau, lasau in urma un mal negru. Acesta era bogat in substante nutritive si facea ca samanta sa rodeasca, plantele sa creasca viguros si sa dea o recolta bogata.

Religiozitatea egiptenilor este omnicunoscuta. Religia si agricultura la ei erau legate foarte strans. Egiptenii ofereau zeilor pe care ii venerau diverse ofrande pentru ca Nilul sa fie bun cu ei si sa le ofere acel sol rodnic. Insa nu numai rugaciunile si venerarea erau necesare pentru rodnicia solului. Taranii trebuiau sa stie cum sa isi cultiva ogoarele. Dupa indelungi observari ai au ajuns la concluzia ca apa trebuie sa ramana pe campuri o anumita perioada, pentru a se aseza malul fertil. Dupa aceea era important ca surplusul de apa sa fie inlaturat.

Daca doreau sa sporeasca recolta, o parte din apele revarsate trebuia sa fie canalizata spre terenurile mai inalte, unde Nilul nu ajungea.

In acest fel egiptenii au invatat sa sape canale si sa construiasca bazine, inventand in acelasi timp dispozitive si instalatii cu ajutorul carora sa blocheze apa, sa o regularizeze si sa o ridice in zone aflate la inaltime mai mare.

Ei mai trebuiau sa cunoasca si cand Nilul urma sa se reverse. Dobandeau aceasta informatie observand cu atentie mersul stelelor, acumuland, in acelasi timp, solide cunostinte astronomice. Amplasarea si dimensiunile ogoarelor depindeau de inaltimea apelor revarsate. Astfel, trebuia ca ogoarele sa fie masurate in fiecare an, pentru a calcula recolta si impozitul cuvenit. Tot asa acestia au pus bazele geometriei.

Sursa Imaginii - lts-orient.ch